

XV. Milosrdenství a Matka milosrdenství

Při dnešní katechezi se společně zamysleme nad posláním Panny Marie, jako Matky milosrdenství. Náš Pán, Ježíš, nám svou obětí na kříži daroval usmíření, jak slýcháme v modlitbě rozehřešení: „*Bůh,*

Otec veškerého milosrdenství, smrtí a vzkříšením svého Syna smířil se sebou celý svět a na odpuštění hříchů dal svého Svatého Ducha...“. Tedy náš Pán Ježíš se stal Milosrdenstvím, on je vtělené Milosrdenství, což znamená, že zahladil a naplnil tu největší bídu člověka, a tou bídou je absence Boha. Ubohý Adam a jeho pokolení bylo v důsledku prvotního hříchu a dědičné viny vykázáno z ráje. Ježíš znovu otevřel cestu do ráje, pozval starého Adama a s ním celé lidstvo, aby znovu mohlo přijít a jíst z plodů rajské zahrady lásky. Proto Pán sám sebe přirovnává k „cestě a pravdě a život“, protože, skutečně, milosrdenství je Kristus-cesta, spravedlnost je Kristus-pravda a láska agapé je Kristus-život. Ježíš je synem Marie, tedy jeho i naší matky. Naší matky proto, že Kristus jí svěřil nás pod křížem, když svěřil Marii svého nejmilejšího apoštola Jana: „*Hle, tvůj syn*“. Marie je matkou lidstva, je matkou církve a je matkou každého z nás. Je matkou milosrdenství, protože je matkou Krista, který je Milosrdenství. Panna Maria nás ve své něžnosti a lásce učí milosrdenství. Bez Mariina příkladu, bez Mariiny pomoci stěží dokážeme být celistvě milosrdní. Možná budeme mít milosrdnou myšlenku, pocit, možná budeme mít dobré milosrdné předsevzetí, ale bez Mariiny pomoci se budeme hodně namáhat, skutky milosrdenství budeme činit s velkým úsilím, zatímco s Mariinou pomocí jde vše snadněji. Můžeme si to připodobnit k elektrickému kolu – člověk se namáhá a šlape, když nezapne motor. Jede do cíle a také dojede, ale je to mnohem víc namáhavé. Maria je tímto „motorem“, který hýbe koly, aby se jelo rychleji a bez velké námahy cyklisty.

Máme různé těžkosti, jako každý člověk – máme různá omezení, včetně těžkosti konat skutky milosrdenství, jako např. odpustit druhému ze srdce, být k němu vždy trpělivý a dobrý. Je to právě Panna Maria, naše drahá Matka, která nás učí, která nám pomáhá být celí Ježíšovi. Ona nás učí té pravé lásce, která prošla zkouškou utrpení, kříže, když stála pod Ježíšovým křížem a slyšela, jak Ježíš říkal: „*Odpusť jim, vždyť nevědí, co činí*“ – byla to slova Ježíše, který se narodil z jejího lůna. Jsou to ustavičné Mariiny přímluvy, které nás vedou a posilují,

abychom i my celým svým srdcem, celým svým životem, abychom v každém okamžiku a situaci dokázali odpustit našemu bližnímu. Bez Mariiny milosrdné a hojivé lásky bychom zranění života s sebou nosili jako handicap našeho vztahu vůči druhému člověku. Jak lze odpustit, když například rodiče se prohřeší vůči dětem tak těžce, že je zneužijí ke svým zájmům? To jsou tak hluboká zranění, která pouze Maria se svou přímluvou a láskyplnou blízkostí může jako Matka ukolébat v náručí milosrdenství a odpuštění. Kdo z nás by nepotřeboval někdy vnímat tuto lásku, tuto dobrotu, tuto neustálou dispozici Boha nás kdykoli přijmout bez jakýchkoli nároků (kromě nutné lítosti)? Vzpomeňme na marnotratného syna, který se tak daleko vzdálil od domu Otcova a tak velmi se prohřešil rozmařilým způsobem života, svým jednáním se postavil proti otci a znevěrohodnil jeho lásku a jeho dobrotu, který svým jednáním vypověděl světu, že otec není dobrý, protože není dobře v jeho domě. Ale nakonec šel do sebe, všeho litoval a navrátil se. A otec ho zdálky vyhlížel, čekal na něho, nejenom proto, aby mu odpustil, ale aby ho znovu obdaroval celým bohatstvím synovství. Je to Maria, která nás drží za ruku, vede nás jako svoje děti na cestě návratu do domu Otce, a to i tehdy, když zhřešíme a vzdálíme se. A je to také Maria, která nám pomáhá, když jsme v domě Otcově, jako ten starší syn v podobenství, pomáhá nám, abychom uměli odpustit a být vděční za každou, i malou věc, kterou nám Otec dává, a vidět v tom jeho lásku.

Maria, Matko Milosrdenství, uč nás této neodvolatelné lásce, dej nám zakoušet tvoji přítomnost, pomoz nám být jako tvůj Syn, který na kříži prosil za odpuštění všech, kteří ho křížovali.